

NORDBORNHOLM

Udgaar Tirsdag og Fredag
i Allinge-Sandvig.
Gudhjem, Østerlars, Hasle
Ølsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgiver:
Otto Gornitzka. - Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 155 Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø. Tirsdag den 23 September Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret senest 2 Dage før Bladet udgaar. 1930

September.

-0-

Du vækker Vemodstanker
— du dejlige September —
du virker som et Øje,
naar Smil med Graaden kæmper —

En skær og blid Erindring
om Skønhed og om Sommer,
du varsler dog stiltørdigt
det Efteraar, der kommer —

Du ejer endnu Roser
men deres blege Gløden
er kun en haabløs Viden
om, at det gaar mod Døden —

Dog — muntre Asters smiler
blandt gyldne Morgenfruer
mens Georginer blusser
i stærke Farveluer —

Og hist og her det blaaner
af store, bly Violer,
der dølger Foraarsdufte
bag de beskedne Kjoler —

Du dejlige September
— du køligt skønne, ranke —
det synes mig, du ligner
en gudebaaren Tanke —

Det synes mig, du bærer,
trods Løv, der snart skal falme,
et Bud om Evighedens
uvisnelige Palme —

Thi — Støv skal Jorden tage,
som det af Jord blev givet —
Men Aanden ved at skimte
et Glimt af Guddomslivet —

Et sjælfult Blik, hvor Smilet
endnu med Graaden kæmper —
er du som Overgangen
fra Støv til Aand — September —!

Betty Tofte.

Med Kajak gennem Europa. Fra Østersøen til Sortehavet.

Gennem de vildsomme Karpater.

Solens første Straaler falder
skræat ned over Flodbreden,
finder Vej ind gennem Teltet og
vækker mig. — Hurtigt smyger
jeg ud af Soveposen, slaar Telt-
fligene til Side, springer ud i San-
det, rækker og strækker mig og
indaander med Velbehag den fri-
ske Morgenluft.

Det er min Fødselsdag i Dag!
Jeg vil fejre den ude i Naturen,
borte fra dette moderne Sodoma
med de store Modsætninger mel-
lem europæisk Pragt og øster-
landsk Elendighed.

Bademesteren er ogsaa Morgen-
mand, han skal rive og planere
Sandet inden de badende indfinder
sig. Jeg kalder paa ham, og han
hjælper mig Kajakken ned til Flo-
den. De sidste Dage er Vandstan-
den faldet, saa at den flade Bred
ligger tør over Hundrede Meter
udefter. — — —

Atter er jeg ene i Baaden —

alene i en storslaet, ensom Nat-
tur, paa Vej mod det ubekendte.
Flodens evig rindende Strøm har
taget mig i sin Favn og bærer
mig ustandselig fremad. Menne-
skene staar mig fjernt — maaske
er det Sproget, der lægger sig
hindrende i Vejen — jeg søger
dem ikke uden højst nødvendigt;
det giver kun Anledning til Mis-
forstaaelser og Ærgrelser. — Selv
min Kammerat savner jeg ikke,
man er mere fri og utvungen —
og der er daarlige Plads til to i
den lille Baad.

Vejret er herligt og Humøret
straalende.

Et Par Kilometer oppe ad den
lille Flod *Temes* ligger Handels-
byen *Panschova*. Min Pagaj er
slem medtaget; jeg tør ikke regne
med, at den vedblivende holder
til den Tur, der nu forestaar. I
Belgrad, hvor jeg forgæves spurgte
efter Kajakpagajer, fortalte man
mig, at der her skulde findes en
Fabrik for saadanne. Jeg padler
derfor op ad Floden og bruger
en hel Time til at løbe Byen rundt
og spørge mig for; men det var
spildt Ulejlighed, ingen ved, hvad
en Pagaj er.

Saa gør jeg mine Indkøb, faar
i Dagens Anledning Vandtanken
fyldt med Vin og glider igen ned
ad Strømmen.

Til venstre er Egnen ganske
flad og ensformig, dækket med
vidtstrakte Majs- og Melonmarker;
men højre Flodbred oplives af en
Række lave Bjerge, skovbevoksede
med enkelte smaa Byer.

Jeg finder en herlig Lejrplads
ved et lille Vandløb mellem grønne
Bakker og begynder at koge Mid-
dagsmaden, som i Dag er ekstra:
Stuvede Grøntsager, Pandekager
og Frugtsuppe. — Saa ligger jeg
paa Ryggen i Græsset, ryger Pibe
og drikker Vin medens Fødsels-
dagsbrevene derhjemme fra læses.

Først hen imod Aften gaar det
videre; men nu har jeg Modvind,
Blæsten tager til, og Floden kom-
mer i Oprør. I Stedet for igen at
trække paa Land, hager jeg mig
fast til en forbidampende Slæber
og gør Baaden fast bag en af
Prammene.

Flodbilledet er ret interessant;
først glider vi forbi Byen og Fæst-
ningen *Semendria*, hvor Resterne
af de af Tyrkerne raserede Mure
staar tilbage, vidnende om For-
tids Storhed — saa følger Ruinerne
af Borgen *Kulic*. — Da Mørket
falder paa, lægger Slæberen op;
jeg bliver i Kajakken for at lade
mig slæbe videre ved Daggrø.

Hele Dagen hænger jeg bag
Prammene. — Ved Middagstid
kommer vi igen ind i Bjergegne.
Granitten bryder igennem overalt,
hist og her ses Ruiner af gamle
Borge — en pragtfuld Natur.

Et Par Gange stopper Slæberen
op for at samle flere Pramme.

Det er snart en hel Flotille; foran
den kraftige Damp, der med
sine to mægtige Skovlhjul paa
Siderne er næsten lige saa bred
som lang — saa de 50 m lange
Pramme, først 5 og 5, saa 4 og 4,
alle dybtlastede med Korn.

Saa naar vi Grænsestationen
Gradisje, og jeg maa i Land for
at faa mine udlagte Penge tilbage.
Ingen forstaar Tysk, i flere Timer
maa jeg vente hos Politi og Told,
før jeg faar det ordnet, og saa
tilbageholder de Bæster 128 Dina-
rer i Told, uden at jeg er istand
til at gøre Indsigelse.

Gudskelov, fra nu af trækker
Donau Grænsen mellem Rumænien
og Bulgarien, er international og
kan besejles af alle Nationer.

Slæberen, der er bleven visite-
ret af Toldbetjentene, er færdig
paa samme Tid som jeg, og igen
gøres Baaden fast; men det bli-
ver kun en Times Tid, saa lægges
der op, og jeg tilbringer endnu
en Nat paa Floden.

Da det første Dagskær viser sig
ved 4-Tiden om Morgen, be-
gynder Slæberen at mønstre med
Prammene, antagelig for at faa
dem ind i en anden Formation,
da det snævre Flodløb gennem
Karpaterne skal passeres. — Det
tager lang Tid, jeg bliver ked af
at vente, gør los og padler videre.

En pragtfuld Solopgang over
Klippetinderne; men som altid,
naar man kommer i Bjergegne,
bliver det Regnvejr. Mørke, lavt-
hængende Skyer trækker sammen
fra alle Retninger og lægger sig
som et Laag over Dalen; jeg naar
lige at faa Baaden paa Land, da
det øser ned.

Ventetiden fordriver jeg med at
skrive Breve, men falder i Søvn,
og da jeg ved 12-Tiden vaagner,
er Skyerne paa Flugt; der er gun-
stig Vind, og for fulde Sejl gaar
det videre.

Foran træder Bjergene tæt sam-
men, Ruinerne *Golubac* og *Lasz-
lova* og den gølge *Babakai*-Klippe
staar for Indgangen til Donaus
storslaaede Gennembrud af Kar-
paterne. — Højere og højere
bliver Bjergene, stejlt falder de
ned mod Floden. En Art Kalksten,
der ligner Granit. — Det er vid-
underligt smukt. — Paa venstre
Side Rumænien, paa højre Side
Serbien; det er, som vil de to
Lande kappes om at fremvise det
mest storslaaede. — Paa den ru-
mænske Side er det lykkedes ro-
merske Pionerer at anlægge en
Vej; men overfor er der vildt og
ensomt, end ikke en Fodsti finder
Plads mellem Klipperne, her kom-
ingen Mennesker. — Voldsomme
Storme maa have raset, en Bjerg-
side ligger overstrøet med omstyr-
tede og splintrede Træstammer.

En skarp, raslende Lyd faar
mig til at løfte Hovedet. En Sten
har løsnat sig øverst oppe, og paa

sin Vej mod Dybet river den mere
og mere med sig. Det er næsten
forfærdende at være Vidne til et
saadant Bjergskred: Klippestykker,
Jordmasser, Træer og en enkelt
Stenhytte hvirvles med og styrter
som en uformelig Masse under
øredøvende Larm i Floden. Den
opstaaende Flodbølge er ved at
kæntre Kajakken.

Saa blæser det op, jeg faar
nok at gøre med at styre, Baaden
flyver hen ad Vandet. — Orkan-
agtige Hvirvelvinde slaar ned fra
Højderne, jeg maa kappe Vanterne
for ikke at kuldsejle. — Jeg spej-
der forgæves efter en Landings-
plads; men paa begge Bredder er
der stejle Klippesider. Med stærk
Fart nærmer jeg mig nogle krappe,
skummende Bølgekammer; det er
de voldsomme Strømhvirvler *Izlaz*
og *Greben*. Den lille Baad farer
rundt, jager med pludselige Ryk
fra Side til Side — tværs gennem
Søerne — mellem Træstumper og
Grene.

Saa kommer der endelig et Sted,
hvor jeg kan slippe i Land. Ka-
jakken hales op i Læ af nogle
Buske, Sejl og Tøj lægges til Tørre
paa Klipperne.

Jeg gaar tidlig til Ro. — Efter
hvad man har fortalt mig, bliver
det en anspændende Tur i Morgen
gennem *Jernporten*.

C. A.

En modig Kvinde

-0-

Udenfor Byens største Hotel be-
talte hun sin Droske. — Derpaa
fulgte hun en høj, statelig Herre
lige i Hælene ind gennem Vesti-
bulen og ind i Restauranten, hvor
han standsede for at se sig om
efter et passende Bord. — Ogsaa
hun standsede, men saa snart han
havde sat sig ved et Bord, satte
ogsaa hun sig — ved et Bord i
Nærheden.

— Undskyld, sagde en Tjener,
men dette Bord er bestemt for
fire Personer. Vil Frøkenen ikke
være saa venlig . . .

— Tak, jeg sidder udmærket,
hvor jeg sidder, afbrød hun. Og
saa bestilte hun sig en Forret og
et Glas Vand.

Der var mange Mennesker i Re-
stauranten, og mange nysgerrige
Øjne rettedes mod den enlige
Dame. Hun saa ikke paa nogen,
kun paa den statelige Herre, der
sad med Ryggen til hende og
nippede flittigt til den Vin, der
var serveret for ham. Noget efter
gjorde han Mine til at ville gaa;
og hun forlangte sin Regning og
et Ark Brevpapir, paa hvilket sid-
ste hun i Hast skrev nogle faa
Linier, foldede det sammen og
lod det i Hast glide ned i en
Lomme.

Den elegante Herre brød op,
og hun fulgte efter ud i Vestibu-
len, hvor Portieren netop stod i

Døren og passiarede med en Po-
litimand. Portieren vendte sig om
til den elegante Mand og spurgte
ham, om han skulde skaffe ham
en Vogn.

— Ja, Tak! var Svaret.

— Maaske ogsaa Damen øn-
sker en Vogn? vedblev Portieren,
henvendt til Damen Hvad
tog De op af den Herres Lomme?
tilføjede han skarpt Han
havde set, at hun havde stukket
sin Haand i Herrens Lomme, ta-
get noget op deraf og stukket det
til sig.

— Har De mistet noget, spurgte
han derpaa Herren og stillede sig
i Vejen for Damen, saa hun ikke
kunde slippe ud.

— Mit Cigaretetui er borte!

— Det kommer jeg vist til at
ordne, sagde Politimanden. Kom
straks med Cigaretetuiet, Frøken!

— Jeg har intet Etui taget! —
Hvad vover De at beskyld mig
for noget saadant? udbød den
unge Dame meget irriteret hen-
vendt til „den bestjaalne“.

— Jeg har ikke Lyst til at gøre
stor Sag ud af det, sagde denne.
Lad mig nu blot faa det igen.

Saa gik Turen til Politistationen.
— Damen blev visiteret af den
kvindelige Assistent, og denne
fandt selvfølgelig Etuiet.

— Vel, sagde Damen, vær nu
saa god ogsaa at tage det sam-
menfoldede Brev, der ligger i Lom-
men og bring det hurtigst til Po-
litikommissæren. I Brevet stod:

„Jeg vil tage en eller anden
Ting af den Herres Lomme. Det
er den letteste Maade at bringe
ham i Politiets Hænder. Han er
den i alle Havne og Storbyer for
Mordet paa Direktør Brygge i N.
N. efterlyste Baron v. Krøgel,
alias Greiner, alias Schøneg. Tag
flere Mand til Hjælp og arrester
ham, han er bevæbnet. — Jeg er
Medlem af det hemmelige Politi
i N. N. — Min Fuldmagt ligger
i min Lommebog.“

Assistenten skyndte sig til Poli-
tikommissæren. Et Par Minutter
efter kom denne selv og sagde:

— De har gjort Politiet en stor
Tjeneste. Jeg beundrer Deres Mod.
Morderen er nu arresteret. Men
hvorledes kunde De være sikker
paa, at det var ham, der myrdede
Direktør Georg Brygge?

— Fordi jeg, da den forfærde-
lige Handling blev begaaet, be-
fandt mig i Værelset ved Siden
af Direktørens private Kontor og
gennem den halvt aabne Dør saa
ham. Jeg var nemlig Direktørens
Maskinskriverske og Stenograf. —
Jeg anede intet, før Skurken løs-
nede det dræbende Skud. — Jeg
faldt da i dyb Afmagt. — Da jeg
vaagnede, tog jeg den Beslutning
at vilde være Detektiv for at kunne
bringe Morderen i Rettens Hæn-
der. Georg Brygge, tilføjede hun
under voldsom Graad, var min
Trolovede. Jeg vilde hævne hans
Død. Men nu vil jeg aldrig mere
være Detektiv.

Fattigforsørgelse i gamle Dage.

—0—

I Følge en gammel Forordning skulde hvert Sogn i ældre Tid sørge for sine egne Trængende, og en Person havde Hjemstavnret det Sted, hvor Vedkommende havde haft Ophold i 15 Aar.

Fra alle Egne af Landet foreligger der Vidnesbyrd om, hvor uhyre vanskeligt fattige Folk var stillet. — I Landsbyen Brovst i Vendsyssel løste man Forsørgelsesproblemet paa den Maade, at Bønderne traf Aftale om, at Aaret rundt skulde de Fattige gaa paa Omgang hos dem saaledes, at de boede en kort Tid hvert Sted, og saa fik de gratis Kost og Logi. Opholdet varede nogle Steder 2—3 Uger.

Men det var kun i ganske enkelte Landsbyer, at man havde en saadan frivillig Indkvartering, i de fleste Sogne var det saadan, at Bønderne hvert Aar gav de Fattige lidt Korn, og de Penge, som blev indsamlet i Kirkebøssen i Aarets Løb, blev fordelt mellem dem.

Men denne Hjælp var ganske utilstrækkelig til Livets Ophold, selv under de mest beskedne Kaar, og Følgen var, at uhyre mange Fattige blev henvist til Tiggeri, og saa mærkeligt end lyder for os Nutidsmennesker, er det dog en Kendsgerning, at det rundt omkring i Landet strejfedes store Flokke af Folk, som var ude for at tigge. Præsten og Sognefogeden i det Sogn, hvor de var hjemmehørende, skrev en Seddel, hvorpaa der stod, at de var i Nød og Trang og havde Hjælp behov, og med dette vigtige Papir i Lommen begav de sig saa paa Vandring fra Dør til Dør, fra By til By. De kom undertiden langt omkring og førte en kummerlig Tilværelse.

Mange Tiggere var forsynede med en stor Pose paa Ryggen, og i Haanden havde de ligeledes en Pose. — Som en stille Opfordring til gode Mennesker om at skænke dem en Skærv bar de en Metalplade paa Brystet.

Undertiden naar Vejret var godt, slog en saadan stor Flok Tiggere sig ned paa en Mark. Der var gamle og unge Mænd og ligeledes Kvinder og Børn. Det var den fælles Armod, som førte disse Mennesker sammen for en kortere Tid.

De fleste Steder vilde man helst give Tiggerne Brød, for det var den billigste Maade at hjælpe dem paa. Men man kan ogsaa godt forstaa, at de stakkels Tiggere blev kede af bestandig at gnave paa de tørre Brødkorper. Undertiden dristede de sig ogsaa til at bede om at faa lidt af de gode Sager, der fandtes i Spisekammeret, Fedt, Flæsk, Kød osv.

Undertiden kom Tiggerne og bad om at faa lidt Uld, Hø og Halm, som de havde Brug for i deres usle Boliger, hvor der som Regel var saa snavset, at Fremmede kviede sig ved at gaa derind.

Naar der var store Bryllupper paa Landet, strømmede Tiggerne sammen, som fandtes i flere Miles Omkreds, og de stillede sig op langs Landevejen, som førte til Kirken, og naar Brudeparret og det store Følge kom kørende, blev der altid kastet en Del Skillinger til Tiggerne, som senere paa Dagen indfandt sig i Gaarden, hvor Brylluppet fejredes.

Man vidste, at de kom, og derfor var der ude i Gaarden stillet et langt Bord med Bænke omkring, og her blev de ikke alene trakterede med et godt Maaltid Mad, men de fik ogsaa noget med sig i Posen, naar de gik.

I hver Landsby boede der en saakaldt Stodderkonge, og som Tegn paa sin Værdighed bar han et Messingskilt paa Brystet, og han brugte en meget lang Stok. Han havde det Hverv et Par Gange om Ugen at gaa rundt i Sagnet og undersøge, om der opholdt sig nogle Tiggere, der ikke var hjemmehørende det Sted. Hvis han fandt nogen, skulde de afleveres til Sognefogeden, der sørgede for, at de blev bragt videre til Herredsfogden, som skældte dem ud, og i Reglen lod han dem saa gaa igen, naar de ikke havde forbrudt sig paa nogen Maade. Stodderkongen fik en Mark udbetalt, naar han bragte en Tigger til Sognefogeden, og i mange Tilfælde blev Klapjagten derfor særlig ivrig. — Men Folk havde ofte Medlidenhed med Tiggerne, og naar Stodderkongen pludselig kom ind i et Hus, blev Tiggerne skyndsomst hjulpet af Sted, enten ud af en anden Dør, eller de krøb ud af Vinduet. Saa maatte jo Stodderkongen gaa igen med uforrettet Sag.

Paa Sjælland og i Vendsyssel havde man i Gaardene et saakaldt „Stakkelskammer“ med en tarvelig Seng, og her fik Tiggerne Lov til at sove om Natten, naar de kom og bad om Husly. Dette Kammer var ganske lille og blev ikke benyttet af andre Personer. Det var en god Ordning, for saa vidste Bønderne, at der ikke var nogle fremmede Folk skjult paa Gaarden om Natten.

Louise Rasmussen.

Atoidi.

Af Daniel Poire — Oversat af C. M.

—0—

Maria Mikailovna vred sig under sin Mands haarde Greb om hendes Haand.

— Vil Du sige det! skreg han, ganske ude af sig selv. Vil Du sige, hvem det er!

— Jeg hader Dig! stønnede hun.

Han knugede endnu haardere, og Maria faldt paa Knæ i den lille russiske Restaurant, som de landflygtige Russere havde oprettet i Paris.

— Vil Du sige, hvem det er! raabte Gregor paany. Vil Du øjeblikkelig sige det!

— Aldrig! svarede hun med et rasende og fortvivlet Skrig, Aldrig!

Uden at slippe sit Greb bøjede Gregor eftertænksom Hovedet. Han gennemgik i Tankerne Restaurantens faste Gæster, en for en. Pludselig standsede han ved to. To, som kom Alten efter Aften, to unge Mænd, som han havde set fikser Maria, og som lyttede til hendes Sang i Henrykkelse. Og det havde han været stolt over!

Han mumlede mellem Tænderne:

— Du kan tro, jeg skal nok faa det at vide. Jeg skal nok regne det ud!

Han slap Maria i samme Øjeblik, som Døren gik op for en Gæst.

— — —

Den lille Sal fyldtes snart, og fra sin Plads holdt Gregor Øje med alle Gæsterne, særlig de to Stamgæster, der sad ved hver sit Bord i hver sit Hjørne. Han var rolig, men hans Øjne glødede.

Og Maria, der vidste, hvad Gløden betød, opbød hele sin Sindsro for ikke at røbe sig. Hun vidste, at Gregor gemte en Revolver i sit Bælte, og hun vidste, at han uden Betænkning vilde bruge den, om hans Mistanke mod nogen bestemt bekræftede sig.

Da Tiden var inde, at Maria skulde synge, gav hun som sædvanlig først en Oversættelse af sin Sang paa et ret daarligt Fransk.

Sangen hedder Atoidi, og det betyder det samme som: Gaal! Den handler om en Mand og en Kvinde der elsker hinanden, men han er fattig og kan derfor ikke gifte sig med hende. Han støder hende fra sig og siger: Atoidi! Gaal!

Hun begyndte at synge, og Gregor betragtede hende uafbrudt. Hun vendte sig mod hvert Bord, vant som hun var at udtrykke det lille Drama lige saavel med Mimik som med sin Sang. Men det ene Hjørne, hvor den ene af de to unge Mænd, som Gregor mistænkte, sad, undveg hun med sit Blik.

Hendes Sluttraab „Atoidi“ lød som en Bøn om Hjælp, og alle var rørt, uagtet ingen uden Gregor forstod det.

Da hun tav, blev der et Sekund Pause. Saa bruste Bifaldet vildt. Men stum, urørlig og følelsesløs gik hun ned fra den lille Tribune uden at hilse.

I det samme rejste den unge Mand hun ikke saa paa, sig, forlod sit Bord og gik hen mod Garderoben, fulgt af Marias lidelsesfulde Blikke.

Men inden han naaede frem til Garderoben, faldt der et Skud, og han styrtede omkuld for hendes Fødder.

De mandlige Gæster stormede frem og afvæbnede Gregor, der ikke gjorde nogen Modstand.

Men Maria vendte sig om mod den anden af de to unge Mænd, og med Øjne, der glødede af Feber, pegede hun paa Liget foran sig og sagde med en monoton Stemme, som om den kom fra en hallucineret:

— Jeg . . . jeg reddede Dig . . . jeg reddede Dig . . . det var Dig han vilde skyde . . . Dig.

Om Grækenland.

—0—

Grækenlands Storhedstid gaar tilbage til Oldtiden. Men medens vi heroppe i Norden maa tale om en graa Oldtid, en Sagtid, staar Grækenlands fjerne Fortid aaben-

bar gennem store Digteres og Historiekriverses Værker. Omkring Aar 400 f. K. var Athen Verdens og Kunstens Centrum. Berømte er de græske Teatre, af hvilke velbevarede Ruiner endnu findes — ligesaa Templerne, og kendt er det, at Bygningskunsten endnu henter sine Forbilleder i den gamle græske Arkitektur.

De græske Guder, til hvis Ære Templerne rejstes, kan jo nok uden Overdrivelse siges at have vundet „Verdensberømmelse“ gennem de græske Digtere, Zeus var Alfader, Himlens og Jordens Herre, Pofeidon var Havets Hersker og de Søfarendes Beskytter, Hades herskede over de døde i Underverdenen. Hestia var Hjemmets Gudinde, Dionyos Vindyrkernes Gud, Athene, som var en Datter af Zeus, skærmede Haandværket, Apollon var Sangens og Musikens Gud, Afrodite Kærlighedens Gudinde. Idrættens beskyttende Gud var Hermes, efter hvem mere end een af vore Dages Idrætsklubber bærer Navn.

Alle disse, og flere, Guder dyrkedes ved Ofre i Templerne, i de ældste Tider sikkert Menneskeofre, senere antog Ofrene Form af Guld og Ædelstene samt Fødemidler. Den Rige gav meget, den Fattige lidt. Foruden de store Guder dyrkede Grækerne en Række mindre Gudeskikkelser, deriblandt Muserne, som den Dag i Dag har Sprog-hævd i alle Lande. Endelig skal mindes om Hero'erne, hvorved Grækerne forstod betydelige Mennesker, især Krigere, som havde vundet store Sejre, og som mange Steder i Riget dyrkedes som en Art Guder. Den kendteste Heros var Herakles, som undgik Døden og blev optaget i Gudernes Kreds.

Det vil forstaaes af denne Gude-tilbedelse og Dyrkelse af store Samtidige, at Grækerne var et ærgerrigt Folk. Tilværelsen efter Døden var afhængig af, hvilken Indsats et Menneske havde gjort i Livet; nogle kom til at leve Livet videre paa „De saliges Øer“, mens andre maatte leve som Skygger i Underverdenen og atter andre fortsætte en Tilværelse uden Glæder i en anden Menneskeskikkelse paa Jorden. Onde Forbrydere fik deres velfortjente Straf, som Tantalos, (Tantalos-Kvaler) og Sifyos, som blev sat til at fylde Danaidernes bundløse Kar (et Sifyos-Arbejde).

Takket være de store Begavelser som fremstod i Folket, blev Grækenland et mægtigt Rige, hvis Omraade naaede ind i Lilleasien og ogsaa omfattede Dele af Indien, bl. a. Sicilien. Græsk Sprog og Kultur bredte sig til de omboende Folk. Men Landets Splittelse i geografisk Henseende blev ogsaa en Splittelse folkeligt set, og de forskellige Landsdele laa ofte i Strid med hinanden om, hvem der skulde være de forende.

Efter Romeriget's Erobring af Grækenland blev Rom i de første Aarhundreder efter Kristi Fødsel Verdens Midtpunkt, og Athens Stjerne daledes. Landet blev en Del af det østromerske, det byzantiske Rige, og nu begyndte slaviske Folk at strømme ind over Grænserne og blande sig med Grækerne. Kristendommen indførtes under stærk Modstand fra Athens Side, og normanniske Ridere tog Ophold i Landet, som nu mere og mere splittedes, indtil omsider Tyrkerne under Sultan Muhammed den Anden erobrede hele Grækenland i Aaret 1461.

Tyrkernes Herredømme kom til at vare over halvfjerde Hundrede Aar, og de skiftende Pafhaer ud-sugede ubarmhæjrt Landet. Til Grækernes Held blev der dog tilstaaet det undervurgt Folk kommunalt Selvstyre, ligesom det beholdt Frihed for Kirke og Sprog, og Nationalitetsfølelsen voksede sig da ogsaa i disse Trængselsaar stærkere og stærkere, næret bl. a. af en fra det øvrige Europa tydeligt tilkendegivet Sympati. I Slutningen af det 18. Aarhundrede tog Frihedsbestræbelserne stærkt Fart, men Tyrkerne holdt „Oprørstendenserne“ blodigt nede, lige indtil Aaret 1821, da den store græske Opstand udbød paa Peloponnes. Aaret efter, i Juni 1822, tilbageerobrede Grækerne Athens Akropolis, efter at græske Søhelte som Kanaris og Miaulis havde vundet glimrende Sejre. Europæiske Fri-

skarer ilede det lille, tapre Folk til Undsætning men Tyrkerne vilde naturligvis ikke godvilligt give Afkald paa Byttet, og i Aaret 1825 ser Europa Ibrahim Pasha lande paa Morea for at drage hærgende og brændende gennem det ulykkelige Land.

Det tyrkiske Rædselsherredømme faar imidlertid England, Frankrig og Rusland til at foretage en samlet Aktion, efter at den berømte „Londoner-Protokol af 1827“ er underskrevet, og de tre Magters forenede Flaade ødelægger den tyrkiske Flaade ved Navarino. Ibrahim Pasha maa forlade Grækenland, hvorefter dette Land erklæredes for Republik med Capo d' Istrias som Grækenlands første Præsident.

Republik blev Grækenland dog ikke længe. I Aaret 1830, efter at Krigen mellem Rusland og Tyrkiet var til Ende, affattedes i London en ny Protokol, ifølge hvilken Grækenland anerkendtes som en suverænt Kongedømme. Præsident d' Istria's faldt for Morderhaand, og til Konge udnævntes Prins Otto af Bayern. Det var Stormagternes Mening at faa Grækenlands Forvaltning lagt om efter vesteuropæisk Mønster, men den nye Konge viste sig totalt at mangle Evner til at forstaa det Folk, han var sat til at styre og lede, og praktisk talt blev hans omtrent 30-aarige Regeringstid en Kæde af politiske Kampe, økonomiske Sammenbrud og uafbrudt skiftende Ministerier. 1862 greb en provisorisk Regering Magten og afsatte ved et Statskup Kong Otto, hvorefter der blev indkaldt en Nationalforsamling for at træffe Bestemmelse om Landets fremtidige Regeringsform. Det blev dog Grækenlands „Formyndere“, Stormagterne, som traf Bestemmelsen, idet de henstillede til Grækerne at vælge den 20-aarige danske Prins Vilhelm, næstældste Søn af den senere Christian den Niende, til Konge.

Selvfølgelig var den unge danske Prins et fuldkommen „ubeskrevet Blad“, da han i Aaret 1863 under Navn af Georg I besteg Tronen i Grækenland, men han viste sig snart som en klog Regent, og den Omstændighed, at han blev beslægtet med de største regerende Fyrstehuse i Europa (Kejserinde Dagmar af Rusland og Dronning Alexandra af England var, som bekendt hans Søstre), gjorde hans Position stærk. Da han tillige udviklede sig til at blive en klog Forhandler, og da det græske Folks Velfærd virkelig i høj Grad laa ham paa Sinde, gik Grækenland under Kong Georgs Regering, der strakte sig over ikke mindre end et halvt Hundrede Aar, ind til en Opblomstring. Landets Næringsveje, især Søfart og Handel, udvidedes, og Forsvaret moderniseredes.

Imidlertid viste den tragiske Afslutning paa Kong Georgs Regering, at Grækerne trods alle Forsøg paa Samling var et splittet Folk, og denne Egenskab, vel den uheldigste for en Nation, har jo saavel under Verdenskrigen som lige op til vore Dage givet sig de mest drastiske Udslag i Afsættelse af Konger og Regeringer. Baade Kong Georgs Søn og en Sønnensøn naaede at komme paa Tronen for atter at forjages og forvises fra Land og Rige, og selv en saa indflydelsesrig og betydelig Personlighed som Venizelos, der, om han havde levet paa Hellas Stortid, vel var blevet kaaret til Heros, har maattet smage sine Landsmænds Ubestændighed, som for Udenforstaaende kunde have Karakter af Troløshed.

Ja, om Skæbnen blot havde „en Mussolini“ i Beredskab til det græske Folk, mener Nogle. Men mon det skulde være den jernhaarde Haand, som det lille græske Folk i vore Dage mest af alt havde Brug for? En Bussemand gør det vist ikke. Mon ikke snarere en Homer, der vilde være i Stand til at faa Efterkommerne af Hellenerne til at lytte til Fortidens Tale? Det skønne Land har mange Venner som ønsker dette.

Fra Dag til Dag.

—0—

Allinge-Sandvig

faar af Bils-katten et Tilskud til Regulering og Istandsættelse af Kommunens Veje. Beløbet — 4850 Kr. — skal antagelig benyttes til Sandkaas Vejen, af hvilken Olsker nu har istandsat sin Strækning.

Mejeriet Svalhøj

har i de sidste 3 Aar været Nr. 1 ved de foretagne Lagerbedømmelser af Smør, og Bestyreren har i den Anledning faaet overrakt et Guldur med Inskription.

Røde Kors Kursus

i Sundheds- og Sygepleje har som det var at vente, vundet god Tilstutning. Søster Eli Eskildsen forstaa ogsaa at fængsle sine Elever.

Kristoffer Kolumbus.

—0—

Var han en Havets Don Quichote?

De fleste af os nærer fra vor Barndom en indgroet Forestilling om Kristoffer Kolumbus som en stor Helt, en vidtskuende Personlighed, der formaaede at hæve sig udover Samtidens Vildfarelser, og for hvem det var en let Sag at opdage Amerika, naar man blot gav ham Midlerne dertil i Hænde. Den traditionelle Historiekrivning har understøttet denne Helte-Myte, og i vor hjemlige Literatur staar Johs. V. Jensens „Kristoffer Kolumbus“ som et Eksempel paa en saadan Skildring af den stærke, alt-betvingende Personlighed. — Denne gængse Opfattelse trænger dog sikkert til en Revision. Senere Aars Kolumbus-Forskning har søgt at tegne et sandere Billede af ham, og i Jakob Wassermanns nye Bog „Kristoffer Kolumbus“, udkommet i dansk Oversættelse paa J. H. Schultz's Forlag, er det en hel ny Kolumbus-Skikkelse, der møder os.

Wassermann vil ikke rejse Kolumbus noget Monument, han vil søge at naa bag om den historiske Overlevering, ind til det levende Menneske. Dette er imidlertid en meget svær Opgave. — „Der har altid været et ejendommeligt gaadefuldt, ja tvetydigt Lys over Kolumbus' Skikkelse. Om alt strides man, om Karakteren, Præstationen, Udviklingen, de afgørende Betingelser og Fødslen. — Syv Byer i det Genuesiske kæmper om den Ære at have rummet hans Vugge, Korsika og Frankrig deltager i Konkurrencen. Med nogenlunde stor Sikkerhed kan man antage, at hans Far var en fattig Uldvæver, men denne Kendsgerning har han selv bestræbt sig for at udviske. Den ringe Herkomst betragtede han som en Plet. thi i hine Berømmelses Dage taler han om sine adelige Aner; jeg er ikke den første i min Familie, der har sejlet som Admiral paa Havene, paastaar han. Men Beviset derfor bliver han skyldig. Nogle af hans Modstandere kalder ham derfor en Løgner. De har ringe Indbildningskraft og en kummerlig Forestilling om denne dybe, næsten udgrundelige Natur.

En af de ældste Kilder til Kendskabet om Kolumbus er Sønnen Hernandos Værk om sin Fader. Det er imidlertid et i mange Henseender tvivlsomt Værk, fuldt af falske Angivelser og Forvanskninger. Wassermann betegner Bogen som en slet Overmaling, der for stedse har ødelagt det Billede, der befandt sig under den. Noget lignende gælder om andre, samtidige Kilder, Modstanderne river ned, og Tilhængerne lægger til, men hvor er Sandheden at finde. Og saa er den største Vanskelig-

hed ved at „faa fat“ paa Menne-
sket Kolumbus endda ikke saa
meget de modstridende Kilder,
som det er de modstridende Ka-
raktertræk her paa mærkværdig
Viser samlet hos eet Menneske.

Det overraskende nye i Wasser-
manns Bog er, at han hævder, at
man faar den bedste Forstaaelse
af Kolumbus' Karakter, naar man
sammenligner ham med Don Qui-
chote. — Don Quichote var den
vandrende Ridder, der mente sig
bestemt til at være et Forbillede
for Ridderskabet og en Lykke-
bringer for Menneskeheden, Fan-
tasten, hvis Liv og Kamp beroede
paa en stor Illusion. Kolumbus
ligner ham deri, at han aldrig
vidste, hvem han var, han vidste
kun, hvem han vilde være.“

Hele hans Plan hvilede paa en
fundamental Vildfarelse. — Den
fremragende Astronom og Geo-
graf Tocanelli nærede den Over-
bevisning, at Europas og Asiens
Udstrækning udgjorde ca. to Tre-
diedele af Jordkuglen, d. v. s. to
Hundrede tredive Grader, og at
altsaa den vestlige Vej til Indien
kun kunde udgøre et Hundrede
tredive Grader. Havde Kolumbus
anet den rette Sammenhæng, havde
han sikkert aldrig faaet Mod til
sit Foretagende. Iøvrigt var hans
Forhold til Toscanelli ikke netop
særlig smukt. Alle hans Planer
grundede sig paa Toscanellis Be-
regninger, men han undgik altid
omhyggeligt at nævne hans Navn.
Maaske frygtede han, at det skulde
tage noget af Glansen af hans
Daad, om han skulde dele Æren
for Ideen med en anden.

Som en ægte Don Quichote
strør han om sig med Løfter. —
„Han lover Bjerge af Guld og
mener det bogstaveligt. Han lo-
ver Paradiset ligeledes uden bil-
ledlig Betydning, thi det er for at
finde det, at han vil drage ud“.
Og senere paa sine Rejser finder
han virkelig det Sted, hvor Bibe-
lens Paradis laa, og beviser me-
get omfattende, at Stedet er i
nøje Overensstemmelse med hellige
Mænds og forstandige Gudslærdes
Beskrivelser.

Han stod med den største Stæ-
dighed fast paa sin Vildfarelse
lige til sin Død og nægtede paa
det lidenskabeligste, at han havde
opdaget et nyt Kontinent. Da han
kom til Øen Kuba, lod han hele
Mandskabet sværge, at de befandt
sig paa Fastlandet, skønt de kunde
have overbevidst sig om det mod-
satte, blot ved at lade en af Ma-
troserne klatre op i Mastekurven.
Da han senere virkelig satte Fod-
den paa Amerikas Fastland, be-
nægtede han rask væk denne
Kendsgerning og erklærede, at
Landet var en Ø.

Hans Foretagende var af den
Art, at det efter Samtidens Natur-
opfattelse og hele Indstilling laa
uden for al Fornuft. En saadan
Opgave kunde maaske i det hele
taget — kun løses af en Fantast.
Det største Øjeblik i hans Liv er
sikkert, da han paa Øen Guana-
hani drager sit Sværd, udfolder
det kastiliske Banner og kræver
af det samlede Mandskab, at det
skal aflægge Troskabsed til ham
som Admiral og Vicekonge. „Der
hændte ham, hvad der en Gang
hænder en iblandt Millioner: at
hans hans hemmeligste, lidenska-
beligste Drøm bliver til Virkelig-
hed“. Hans Skæbne bliver først
tragisk, da han kommer til kort
overfor den brutale Virkelighed.
„Han var en fantastisk Sværmer
og skulde være Hersker, Herre,
Styrer“. Det er Aarsagen til al
hans Elendighed.

— — — Vi er næppe i Stand
til nu til Dags at gøre os en klar
Forestilling om, hvilken Revolution

i Datidens Menneskers Tænke-
maade, Amerikas Opdagelse for-
arsagede. „Hvis en Dag en dum-
dristig Pilot besluttede sig til at
flyve til Marts“, skriver Wasser-
mann, „tiltraadte Rejsen, men paa
Vejen opdagede en hidtil ubekendt
Planet og vendte tilbage med et
Budskab om denne nye Stjerne,
bragte Efterretning om fremmed-
artede Menneskevæsener og al-
drig sete Dyr og Planter, som tri-
ves i en fremmedartet Atmosfære,
af Vækst og Format, som lod alt,
hvad Øjet hidtil var vant til, sy-
nes dværgagtigt: saa var Menne-
skefantasiens Revolutionering en
lignende som den, Kolumbus Op-
dagelse dengang fremkaldte“.

— Det er ejendommeligt, beta-
genge, at Døren til denne videre
Erkendelse blev aabnet af en Mand,
der „aldrig, hverken i Godt eller
Ondt, viste, hvad han gjorde.“

Johs. Pedersen.

Jernseng

med Madrasser 10 Kr. Spiralma-
dras 5 Kr. 2 svære Underdyner
15 Kr. pr. Stk., rød Overdyne 12
Kr., alt brugt.

Købm. C. A. Jensen,
Vestergade.

Al Slagtning

udføres billigt.

Bue, Svejbjerg, Olsker.

To Heste, 10 Kv. 4 Tm., samt
en Mælkevogn — er til Salg eller
Bytte samme Sted.

Allinge-Sandvig.

— Det bekendtgøres herved, at
Snekastningslisterne, gældende for
Tiden 1. Decbr. 1930 til 30. Nov.
1931, er fremlagt til Eftersyn i Ti-
den 1. Okt. til 7. Okt. d. A., og
at eventuelle Indsigelser maa finde
Sted inden 15. n. M. Listerne for
1. og 2. Kreds er fremlagt paa
Allinge Raadhus. for 3. og 4. paa
Sandvig Raadhus.

P. R. V.

M. Bloch.

En flink Pige

søges 1. Oktober eller senere
Brogaard pr. Allinge.

Kraftig Russerhest

ca. 8 Kv. 3 Tom. staar billig til
Salg eller Bytte med en større.

Slagter Jørgensen. Tlf. Allinge 66
Slagteheste købes til bedste Priser.

Til Salg i Sandvig

Ca. 2300 □ Alen Byggegrund
beliggende ved Turisthotellet —
samt Gedeløkke med Frugttræer
beplantet og lunt beliggende, der-
for særlig egnet til Hønseri — er
straks til Salg for solid Køber paa
gode Betingelser.

Fr. Bidstrup.

Mejeriet „Kajbjerggaard“

aabent fra 8—1 og 4—6.

Lørdag til Kl. 7.

Søn- og Helligdage fra Kl. 8—11.

.....

Fremstillingen af Flaske-Fløde

er nu begyndt, og Varerne anbe-
fales saavel til Forhandlere som
til Forbrugere. Fløden sælges i
baade 1/4 l og 1/8 l.

Avertér i „Nordbornholm“!

Skal De paa Jagt?

Husk da, at vi har stort Lager af Jagtgeværer, Salonrifler
Ladte Patroner, Patronhylstre, Krudt, Hagl og iøvrigt alle
Jagtrekvisitter, som vi sælger til allerbilligste Priser.

Produkten.

Ekstrafine nye bornholmske
er paa Lager. Ærterne koger
godt ud og smager ganske ud-
mærket.

Kogecærter Produkten.

Børne-Regnfrakker.

Sorte blanke Regnfrakker med Stofkrave
til Piger og Dreng er paa Lager i nedenstaaende Stør-
relser og i to gode Kvaliteter.

	Længde	80	85	90	95	100 cm
Prima Kval.	Kr.	14,75	15,50	16,00	16,85	17,50
Extra prima		20,35	21,00	21,75	22,50	23,25

MAGASIN
DU
NORD

ved Victor Planck
Allinge.

Gode Brædder til smaa Priser.

Efter Statusopgørelsen har vi flere Smaapartier af pløjede og
høvlede Brædder, som sælges særlig billigt.

Vi har gode, kantskaarne Udskudsbrædder —
som stadig sælges til den lave Pris.

Nordlandets Handelshus.

Læg Mærke til,

at vi stadig betaler den store Overpris for
rene, nylagte Hønsæg,
og at vi sælger alle Slags Butiksvarer af 1ste Kvalitet til meget smaa
Priser.

Nordlandets Handelshus.

Tørt bornholmsk Korn, alle Slags,

købes og tages i Bytte ved Køb af Foderblanding, Foderkager, Hvede
kliid, Kunstgødning og alle andre Varer.

Vær saa god at rette Forespørgsel til

Nordlandets Handelshus.

18 pCt. Superfosfat og 40 pCt. Kalig.

ekspederes fra Lager til de nye, lavere Priser.

Den jyske, tørre Gødningskalk
er nedsat 2 Kr. pr. 1000 Kilo, og vi kan ekspedere strax fra Lager.

Nordlandets Handelshus.

Kotoed & Mortensens Byggeforsretning

Ligteøj og Ligsenge.

Ligkistelager. Ordning af Begravelser.

Telefoner 77 og 79.

Alle Tryksager

saasom

Regninger, Meddelelser, Konvolutter,
Dags-Dato, Veksellanketter,
Visitkort og Takkekort,
Love og Regnskaber,
Sange og Salmer,
Medlemskort

leveres bedst og billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Vil De have Fart i Omsætningen?

Hvad hjælper det at Lageret er fuld af Varer,
naar Butikken mangler Kunder.
Den store Omsætning til en lille Avance giver den store Kundekreds,
naar der averteres i

„NORDBORNHOLM“.

Musikundervisn.

Fra 1. Oktober er min Adresse
Vestergade, Allinge.
Elever antages.

Fru Oda Hjortbøl.

Yngre Medhjælper,

som vil deltage i Malkning, søges
til 1. Novbr. paa Vævergaard pr.
Tein.

Lukket 5 Pers. Bil

udlejes. Tlf. All. 8y kan benyttes.
Villy Jensen, Tein.

Al Lastkørsel udføres

samt Svin til Slagteriet a 75 Øre
pr. Stk.

Lukket 12—14 Pers. Bil udlejes.
Tlf. All. 117 y. A. Engell, Tein.

TillægsTyrekalve.

Kalve efter Tyren Lejf Vesterskov
og gode Køer, er til Salg.

Møller, Kærgaard

Tlf. Ruts. 32 x.

Planeringsarbejde

— Tilfyldning af en Stenkule ved
Storløkkebakken — udbydes paa
Akkord. Henvendelse til
Lærer Johan Kofoed, Allinge.

Overretssagfører

Jac. Jensen.

Inkassationer, Ejendomshandler. Doku-
mentskrivning, Dødsbehandling m. v.

Kontor i Allinge:

(Bogtrykker Gorritzkas Ejendom).
Træffes personlig hver Fredag Form.

Biler

udlejes. 4—5 og 12—14 Pers. nye
Vogne. Billige Priser.

Lastkørsel udføres.
E. Hansen, Tein. — Tlf. Rø 57 x.

Huggede og polerede
Gravmonumenter

i Bornholms smukke-
ste Sten til Polering.
Er altid paa Lager til
rimelige Priser.
Forlang Tilbud.

Se min Monument-Udstilling,
Havnegade, Allinge.

Borrelyngens Granitværk.
V. Sørensen.

Summistøvler.

Stort Udvalg. — Billige Priser.
C. Larsens Skotøjsforretning, All.

Koge-Chokolader,

nyt Mærke,
velsmagende og kraftig, fuldvægtig,
Halvkilo Pakker 110 Øre.

J. B. Larsen.

Olsker

Al Sandhentning fra Kommu-
nens Forstrand forbydes udensogns
Beboere.

Sogneraadet.

En Pige

samt en Karl kan faa Plads 1ste
November paa

Kaggaard, Rutsker.

En Pige

søges til 1. November.
Hullegaard, Olsker.

Ekstra fine Spise-Kartofler,
Samsø-Kartofler,
vokset paa sandet Muldjord, er
til Salg, nu ved Optagningen, for
6 Øre pr. kg.

V. Sørensen, Borrelyng.

De Averterende

anmodes høfligst om at indsende vort Tilgodehavende for Annoncer paa tilsendte Indbetalingskort, Postkonto Nr. 14146, hvilket er den billigste og bekvemteste Maade. Alle Indbetalingskortets 3 Dele maa være udfyldte ved Indbetalingen, men Deres Postbud vil være Dem behjælpelig hermed og modtage Beløbet + 5 Øre i Porto mod Kvittering paa Postbeviset.

Køb Konfirmationsgaver

i Guld-, Sølv-, Plet- og Tinvarer hos

Conrad Hansen, Allinge

Stort Udvalg.

Billige Priser.

Der er Forskel

paa Kakkelovne!

Det gode Fabrikat viser sig ikke blot ved, at Ovnen varmer, men kendetegnes samtidig af den smukke Støbning og den fuldkomne Tilpasning af de enkelte Dele, specielt Dørene. — — — — —

Vejle Støbegods er landskendt

paa Grund af dets Soliditet, smagfulde Udførelse, fortrinlige Varmeevne og store Økonomi. — I mit righoldige Lager af Ovne finder De let den Ovn som passer Dem. — — — Priserne meget rimelige.

P. C. Holm, Allinge.

Ny bornholmsk og norsk Spegesild er paa Lager. Produkten.

Overprisen paa friske Æg

**er igen sat op!
Sukkerprisen nedsat!**

løvrigt udsælger vi alle Kolonialvarer i bedste Kvaliteter til absolut billigste Pris.

Produkten.

Vi har stort Lager af tørre Brædder af alle Dimensioner.

Priserne er nu billige, og vi giver stor Rabat pr Kontant.

Produkten.

Konfirmand-Habitter.

Matrosfacon-Ulster til Konfirmander.

Kulørte Drengeshabitter og Matroshabitter er nu paa Lager i alle Størrelser i Efteraarets Nyheder.
Kulørte Habitter bestaaende af Bluse med Lynlaas og Plusfourbenklæder i alle Størrelser. Pris for Størr. 6 fra 27 Kr. (øvrige Priser i Forhold til Størrelserne).

Kulørt Habit-Jakke med Ridebenklæder.

Størr. 6 fra 31,85.

do. Jakke med alm. korte Benklæder fra 19,75.

do. do. lange do. Størr. 7 fra 29,50.

Blaa Matroshabitter føres i 3 Kvaliteter.

Med lange Benklæder Størr. 6 fra 23,50.

Med korte do. do. 19,75.

Kulørte Ride- og Plusfourbenklæder er paa Lager i alle Størrelser.

Stort Udvalg i prima **Ulsters** i alle Størrelser. fra ganske smaa til ca- 18 Aar.

Blaa Kadetfrakker og Stortøjer i alle Størrelser.

Alt vort Drengetoj er fremstillet af prima Stoffer, og Tillæg og Forarbejdning er den bedste.

Leverandør til Vare- og Landbrugsloppet.

**MAGASIN
DU
NORD**

ved Victor Planck, Allinge.

Færdselsregler

—o—

i Henhold til Loven af 1923.
Fodgænger! Husk, at Gade og Vej benyttes af Køretøjer, som pludselig kan komme til Syne; derfor: Se dig godt for, før du gaar ud paa Kørebanen. og træd aldrig baglæns ud paa den.

Skal du over Gade eller en Vej, saa husk at se til begge Sider, før du gaar ud paa Kørebanen, og gaa saa tværs over, ikke skraas over Kørebanen.

Læg Mærke til de Tegn, som Kuskene eller Chafførerne giver: strækker de Pisker eller Haanden ud til Siden, kan du se, til hvilken Side de vil svinge.

Du skal særlig passe paa ved Gadehjørner og Vejkryds; der kan komme Køretøjer, som drejer fra den ene Gade eller Vej ind i den anden.

Gaa aldrig pludselig frem bag om et Køretøj, men overbevis dig først om, at andre Køretøjer ikke kommer frem paa den anden Side.

I Byerne bør du gaa paa det Fortov, som du har paa venstre Haand og paa Landevejen i venstre Side af Vejen, saa vil du have let ved at se, om Køretøjer nærmer sig.

Vær hensynsfuld mod andre, saa at det bliver let for alle at følge Færdselsreglerne, og advær dem, der uforsigtigt handler imod dem.

Cyklist! Før du er sikker og øvet bør du aldrig køre paa Gader og Veje, hvor Færdslen er stærk.

Hvor der er Cyklesti, skal du benytte den, hvis den ligger paa din højre Haand. Giv Tegn, forinden du standser eller drejer til Siden, og husk at dreje i stor Bue til venstre og lille Bue til højre.

Kør aldrig bagfra forbi andre Køretøjer i Gade- eller Vejkryds.

Kør altid hensynsfuldt og søg at undgaa at tilsprøjte Fodgængere og andre i daarligt Føre.

Slagteriets Udsalg, Allinge.

Friske Varer Onsdag og Fredag.
Fersk Flæsk, Karbonade, Mørbrad, Medisterpølse, Fars, Bayerske Pølser, Knækpølser, Kogt Skinke, hjemmesmeltet Fedt, Forskelligt Paalæg.

Dina Sørensen, Tlf. 38.

Grindringsliste.

Allinge-Sandvig.

Afholdelsesforeningen: Jm. Karetmager

Andr. Pedersen.

Altersrentendb.: Jm. Murer Edd.

Holm.

Allinge-Sandvig Stenværkers Sygekasse

Jm. Hans Madsen, Sæne.

Kasf. Carl Jørgensen, Strandvejen.

Allinge Sygekassers Sygeplejeforsikring

Jm. Frederik Pedersen.

Blaa Kors: Jm. Murer Edd. Holm.

Borgmestertontoret 2—4 Eftm.

Brandinspektør: Smedem. Carl Peter-

sen.

Bornholms Brandforsikringselskab

Sognekomm. Alfred Larsen.

Dampstibseexpeditionen, aaben ved Skibenes Ankomst og Afgang Tirsdag og Fredag Eftm., Mandag og Torsdag Form.

Folkebogsamlingen (Borgerstolen 1. Sal

Læsestuen Søndagene fra 5—9 Eftm.

Udlaan Mandag og Fredag 7—8,

samt Tirsdag 3—4.

Folkeregistret: Kommunekontoret.

Good Templar Ord.: Jm. Carl Lind-

gren.

Hjælpekasen. Form. Frk. Petra Møller.

Kasjerer Fru Alfr. Petersen.

Jernbaneft. Varehuset aaben for Gods

8,30—12 og 2,30—6.

Kammerkontoret 10—12 og 2—3.

Lørdag tillige 6—8.

Riksbanken 3—4.

Laane- & Diskontobanken 2—4 Eftm.

Postkontoret. Allinge Søndagene 9—12

og 2—6. Sandvig 9—12 og 3—6

Politik. E. M. Larsen, Allinge, L. P.

Mouritsen, Sandvig. Kontor Strand-

vejen.

Storstensfejrer E. M. Nielsen.

Tlf. Hasle 43.

Sparekassen 9—12 og 2—4

Stempelfilial i Sparekassen 9—12 og 2—4

Branddirektøren do.

Statsanstalten for Livsforsikring ved

Stationen. Kofod. Kontortid: 9—12

Jm.

Sygehuslægen 8—9 og 2—3.

Sygehuset. Besøgstid 11—12 og 4—5.

Sygekassen. Jm. Bager P. Holm.

Kasjerer Herm. M. Jensen.

Telegrafstationen 9—12 og 2—6.

Toldkammeret 8—12 Form. 2—5 Eftm.

Turistforeningen Østersøbadet „Born-

holm“. Jm. Kammer Mortensen.

Allinge Elektricitetsselskab.

I Henhold til en Generalforsamlings Beslutning afvigte 12te September 1930 indbydes herved de af Byens Borgere, som endnu ikke er tilsluttet Selskabets Ledningsnet, til at melde sig inden Udløbet af den udvidede Frist:

➡ Fredagen den 10. Oktober 1930 ⬅

for at faa Installation udført paa de Vilkaar, som gælder for Medlemmer af Selskabet, herunder Laan til Installationer m. v.

De senere anmeldte kan til enhver Tid blive Forbrugere, men disse kan ikke erholde Laan til Installationer.

Indmeldelser modtages af Bestyrelsens Medlemmer.

ALLINGE, den 15. September 1930

Bestyrelsen.

Gode Kartofler

sælges.

Karl Chr. Andersen,
Dammen pr. Allinge.

Jeg anbefaler mig med

Personkørsel

i ny lukket Bil og til rimelige Priser. Tlf. 145.

Poul Nielsen

Overfor Gæstg. Christensen.

Bornholms Spare- og Laanekasses

Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2—4.

Renten af Indskud er paa

3 Mdrs. Opsigelse 4,5 pCt. p. a.

Alm. Sparekassetilkaar 4 -

Folio 2 -

i Forsørgelsesafdelingen 3,6 -

hvorfor Præmie, hidtil 2,4 -

Allinge Skæperi

Optændningsbrænde altid paa Lager, billige Priser.

Tlf. 29. Geert Hansen.

Møllers Bogbinderi

Tlf. 865. Chr. Dideriksen, Rønne. Tlf. 865

Indbinding af Bøger. — Protokolfabrik. — Papirvarer.

I. Kl. Arbejde. — Rimelige Priser. — Hurtig Levering.

Leverandør til Biblioteker, Foreninger og Øens største Forbrugere.

Anton Sonnes Ligkisteforretning

fortsættes uforandret.

Ligtojt og Ligsenge paa Lager. Ordning af Begravelser.

Agnes Sonne. H. Th. Mortensen.

Maskinsnedkeri, Allinge.

Tlf. 47.

Køb Konfirmations-Uret

hos

Telefon 140. **Conrad Hansen, Allinge.**

Stort Udvalg. — Billige Priser.

BRØDRENE ANKER, HASLE

JERNSTØBERI & MASKINFABRIK.

Ajlepumper - Vandpumper - Varmtvands-Anlæg.

Slagteriets Udsalg paa Lindeplads.

Tlf. 45.

Karbonade, Mørbrad og kogt Skinke frisk hver Dag.

HATTE

i
Stort
Udvalg

Billige
Priser.

**NORLANDETS
HANDELSHUS
ALLINGE**

STRØMPER

Uld
Silke
og
Bomuld
Bedst og
billigst

**NORLANDETS
HANDELSHUS
ALLINGE**